

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

της 22ας Νοεμβρίου 2018*

«Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Πρόσληψη – Ανακοίνωση κενής θέσεως – Διαμεσολαβητής της Επιτροπής – Αρμόδια ΑΔΑ – Μεταβίβαση αρμοδιοτήτων – Διαδικασία – Διαβούλευση με την επιτροπή προσωπικού – Ευθύνη»

Στην υπόθεση T-688/16,

Mercedes Janssen-Cases, υπάλληλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον J.-N. Louis και την N. de Montigny, στη συνέχεια από τον J.-N. Louis, δικηγόρους,

προσφεύγουσα-ενάγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης αρχικώς από την C. Berardis-Kayser και τον G. Berscheid, στη συνέχεια από τον G. Berscheid και την L. Radu Bouyon,

καθής-εναγομένης,

με αντικείμενο προσφυγή-αγωγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 15ης Ιουνίου 2016 περί διορισμού του W ως Διαμεσολαβητή της Επιτροπής και του σημειώματος της 16ης Ιουνίου 2016 με το οποίο η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα-ενάγουσα για το αποτέλεσμα της διαδικασίας επιλογής και, αφετέρου, την αποκατάσταση της ζημίας την οποία η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους M. van der Woude, πρόεδρο, Δ. Γρατσία (εισηγητή), I. Labucka, A. Dittrich και I. Ulloa Rubio, δικαστές,

γραμματέας: M. Marescaux, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 11ης Ιουλίου 2018,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Το 1977, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε να συστήσει υπηρεσία διαμεσολαβήσεως. Η υπηρεσία αυτή έχει ως καθήκον να προτείνει μη γραφειοκρατικό τρόπο επιλύσεως των προβλημάτων που ανακύπτουν στον επαγγελματικό χώρο προκειμένου να περιορίσει, στο ελάχιστο δυνατό, τις προ της ασκήσεως προσφυγής διαδικασίες και τις ένδικες διαδικασίες. Για την αποτελεσματική άσκηση του καθήκοντος αυτού η Επιτροπή «επισημοποίησε» τη λειτουργία της σχετικής υπηρεσίας. Συνεπώς, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση C(2002) 601, της 4ης Μαρτίου 2002, σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως (στο εξής: απόφαση σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως). Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως αυτής, «[ο] Πρόεδρος της Επιτροπής προβαίνει στον διορισμό του Διαμεσολαβητή βάσει της προτάσεως που υποβάλλει ο Γενικός Διευθυντής Προσωπικού και Διοικήσεως κατόπιν διαβουλεύσεως με την επιτροπή προσωπικού».
- 2 Με απόφαση του προέδρου της Επιτροπής, της 8ης Μαρτίου 2012, η προσφεύγουσα-ενάγουσα, Mercedes Janssen-Cases, διορίστηκε στη θέση του αναπληρωτή Διαμεσολαβητή, η οποία ανήκε στην υπηρεσία διαμεσολαβήσεως που συστάθηκε από τη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής.
- 3 Πέραν των αρμοδιοτήτων της ως αναπληρώτριας Διαμεσολαβήτριας, η προσφεύγουσα-ενάγουσα άσκησε καθήκοντα Διαμεσολαβήτριας από τις 28 Φεβρουαρίου 2013, στη συνέχεια, κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως της 16ης Δεκεμβρίου 2013, τοποθετήθηκε στην ίδια θέση προσωρινώς κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Κατάστασης των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) με αναδρομική ισχύ από την 1η Μαρτίου 2013.
- 4 Με απόφαση της Επιτροπής της 16ης Οκτωβρίου 2013, η θέση του κυρίου συμβούλου «Διαμεσολαβητή» μετατράπηκε σε θέση προϊσταμένου μονάδας βαθμού AD 13/AD 14.
- 5 Στις 10 Φεβρουαρίου 2014, η Επιτροπή δημοσίευσε την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/2014/366 σχετικά με τη θέση του Διαμεσολαβητή/προϊσταμένου μονάδας στην υπηρεσία διαμεσολαβήσεως (βαθμός AD 13/AD 14). Στις 27 Φεβρουαρίου 2014, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε την υποψηφιότητά της για την επίμαχη θέση.
- 6 Με σημείωμα της 7ης Μαΐου 2014, απευθυνόμενο στη Γενική Διευθύντρια της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας της Επιτροπής, η κεντρική επιτροπή προσωπικού της Επιτροπής ζήτησε να της αποσταλούν τα βιογραφικά σημειώματα των επιλεγέντων υποψηφίων καθώς και ο πίνακας αξιολογήσεως που χρησιμοποιήθηκε από την επιτροπή επιλογής. Η κεντρική επιτροπή προσωπικού ζήτησε τα στοιχεία αυτά προκειμένου να παράσχει τη γνώμη που προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως ως στάδιο της διαδικασίας επιλογής.
- 7 Με σημείωμα της 20ής Ιουνίου 2014, η κεντρική επιτροπή προσωπικού ζήτησε από τον πρόεδρο της Επιτροπής να μην εγκρίνει την πρόταση διορισμού στη θέση του Διαμεσολαβητή την οποία υπέβαλε η Γενική Διευθύντρια της ΓΔ Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας της Επιτροπής για όσο χρονικό διάστημα η κεντρική επιτροπή προσωπικού δεν μπορούσε να παράσχει τη γνώμη της ελλείψει κοινοποιήσεως των ζητηθέντων στοιχείων.
- 8 Με σημείωμα της 17ης Οκτωβρίου 2014, απευθυνόμενο στη Γενική Διευθύντρια της ΓΔ Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας, η κεντρική επιτροπή προσωπικού εξέδωσε αρνητική γνώμη για τον υποψήφιο τον οποίον πρότεινε η εν λόγω Γενική Διευθύντρια.

- 9 Με σημείωμα της 22ας Ιουλίου 2015, η ΓΔ Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας ενημέρωσε την προσφεύγουσα-ενάγουσα για την απόφαση του προέδρου της Επιτροπής να περατώσει τη διαδικασία επιλογής χωρίς διορισμό στη θέση του Διαμεσολαβητή.
- 10 Στις 16 Σεπτεμβρίου 2015, η Επιτροπή αποφάσισε να κατατάξει τη θέση του Διαμεσολαβητή στον βαθμό του κυρίου συμβούλου (βαθμός AD 14/AD 15) καθώς και να εγκρίνει και να δημοσιεύσει ανακοίνωση κενής θέσεως για την εν λόγω θέση σύμφωνα με το άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημεία i και iii, του ΚΥΚ. Κατά την εν λόγω απόφαση, η απόφαση που καθιστά δυνατή την πλήρωση της θέσεως αυτής λαμβάνεται δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως. Στις 7 Οκτωβρίου 2015, η Επιτροπή δημοσίευσε την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/2015/1801 σχετικά με τη θέση του κυρίου συμβούλου βαθμού AD 14/AD 15 για την πλήρωση της θέσεως του Διαμεσολαβητή. Η εν λόγω ανακοίνωση διευκρίνιζε ότι ο Πρόεδρος της Επιτροπής προέβαινε στον διορισμό του Διαμεσολαβητή βάσει προτάσεως του Γενικού Διευθυντή της ΓΔ Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας κατόπιν διαβουλεύσεως με την κεντρική επιτροπή προσωπικού.
- 11 Στις 16 Οκτωβρίου 2015, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε την υποψηφιότητά της για τη θέση του Διαμεσολαβητή και περιλήφθηκε μεταξύ των τριών υποψηφίων που επιλέγησαν για να συμμετάσχουν στις προβλεπόμενες εξετάσεις και συνεντεύξεις ενώπιον επιτροπής προεπιλογής καθώς και ενώπιον της συμβουλευτικής επιτροπής διορισμών. Εκτιμώντας ότι ο W, τότε προϊστάμενος της ιατρικής υπηρεσίας της ΓΔ Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας, ήταν ο μόνος υποψήφιος που συγκέντρωνε τα απαιτούμενα προσόντα, η συμβουλευτική επιτροπή διορισμών εξέδωσε, στις 25 Φεβρουαρίου 2016, θετική γνώμη για τον διορισμό του στη θέση του Διαμεσολαβητή.
- 12 Με σημείωμα της 13ης Μαΐου 2016, απευθυνθέν στην K. Georgieva, αντιπρόεδρο της Επιτροπής, αρμόδια μεταξύ άλλων για θέματα προσωπικού, η κεντρική επιτροπή προσωπικού απάντησε στην αίτηση εκδόσεως γνώμης, η οποία υποβλήθηκε στις 20 Απριλίου 2016 από τη Γενική Διευθύντρια της ΓΔ Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας της Επιτροπής, ως προς τον διορισμό του W στη θέση του Διαμεσολαβητή. Συναφώς, η κεντρική επιτροπή προσωπικού επέκρινε το ότι η αίτηση εκδόσεως γνώμης αφορούσε μόνο τον προτεινόμενο υποψήφιο, με αποτέλεσμα να μη διαθέτει στοιχεία σχετικά με τους απορριφθέντες υποψηφίους και να αδυνατεί να εκδώσει πρόσφορη γνώμη.
- 13 Με απόφαση της 15ης Ιουνίου 2016, η Επιτροπή διόρισε τον W στη θέση του Διαμεσολαβητή και, με σημείωμα της 16ης Ιουνίου 2016, ενημέρωσε την προσφεύγουσα-ενάγουσα για το αποτέλεσμα της διαδικασίας επιλογής (στο εξής, από κοινού: προσβαλλόμενες αποφάσεις).
- 14 Στις 15 Σεπτεμβρίου 2016, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά των προσβαλλόμενων αποφάσεων βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ. Με απόφαση της 5ης Ιανουαρίου 2017, η Επιτροπή απέρριψε την εν λόγω ένσταση.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Σεπτεμβρίου 2016, σύμφωνα με το άρθρο 91, παράγραφος 4, του ΚΥΚ, η προσφεύγουσα-ενάγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή-αγωγή.
- 16 Με χωριστό δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου την ίδια ημέρα, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέβαλε αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως διορισμού του W στη θέση του Διαμεσολαβητή.

- 17 Στις 7 Οκτωβρίου 2016, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 91, παράγραφος 4, του ΚΥΚ, η διαδικασία αναστάλη μέχρι την έκδοση ρητής ή σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως επί της διοικητικής ενστάσεως που υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα-ενάγουσα στις 15 Σεπτεμβρίου 2016. Η διαδικασία συνεχίστηκε στις 17 Ιανουαρίου 2017, κατόπιν της ρητής απορρίψεως της εν λόγω ενστάσεως.
- 18 Με διάταξη της 17ης Φεβρουαρίου 2017, Janssen-Cases κατά Επιτροπής (T-688/16 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:107), ο Πρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως διορισμού του W στη θέση του Διαμεσολαβητή.
- 19 Κατόπιν προτάσεως του πέμπτου τμήματος, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 28 του Κανονισμού Διαδικασίας του, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον πενταμελούς τμήματος.
- 20 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις·
 - να υποχρεώσει την Επιτροπή στην καταβολή του ποσού των 100 000 ευρώ για την αποκατάσταση της υλικής ζημίας και την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 21 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή-αγωγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα-ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του αιτήματος ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων

Επί του παραδεκτού

- 22 Κατά τις κατευθυντήριες γραμμές του Οκτωβρίου του 2008 προς τις υπηρεσίες της Επιτροπής σχετικά με τον διορισμό των ανώτερων στελεχών, μόνον η κοινοποίηση προς τον ή τους μη επιλεγέντες υποψηφίους συνιστά βλαπτική πράξη. Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, καίτοι η κοινοποίηση αυτή πρέπει να θεωρηθεί ως επίσημη απόρριψη της επίμαχης υποψηφιότητας, η οποία αποτελεί την αφετηρία για την προθεσμία ασκήσεως της διοικητικής ενστάσεως κατά την έννοια του άρθρου 90 του ΚΥΚ, εντούτοις η πράξη περατώσεως της σχετικής διαδικασίας με την επιλογή ενός υποψηφίου, μόνη πράξη η οποία προβλέπεται στην επίδικη ανακοίνωση κενής θέσεως, επιφέρει επίσης έννομα αποτελέσματα, αναπόφευκτη συνέπεια των οποίων είναι η προαναφερθείσα επίσημη απόρριψη (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 30ής Ιουνίου 1983, Schloh κατά Συμβουλίου, 85/82, EU:C:1983:179, σ. 2106).
- 23 Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι τα αιτήματα ακυρώσεως τα οποία προβάλλει η προσφεύγουσα-ενάγουσα στο πλαίσιο της προσφυγής-αγωγής της είναι παραδεκτά στο σύνολό τους.

Επί της ουσίας

- 24 Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους αντλούμενους από:
- παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως·
 - παράβαση του άρθρου 27 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
 - κατάχρηση εξουσίας και καταστρατήγηση διαδικασίας·
 - πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, παραβίαση των αρχών της χρηστής διαχειρίσεως, της χρηστής διοικήσεως, της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αναλογικότητας καθώς και της πολιτικής ίσων ευκαιριών.
- 25 Η επιχειρηματολογία που εκθέτει η προσφεύγουσα-ενάγουσα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου περιλαμβάνει δύο σκέλη. Με το πρώτο σκέλος, η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι το Σώμα των Επιτρόπων δεν ήταν αρμόδιο να εκδώσει την απόφαση διορισμού του W στη θέση του Διαμεσολαβητή, δεδομένου ότι η απόφαση αυτή απόκειται στον Πρόεδρο της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως. Το δεύτερο σκέλος αφορά παράβαση της διατάξεως αυτής λόγω πλημμελούς διαβουλεύσεως με την επιτροπή προσωπικού.
- 26 Συγκεκριμένα, στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως, ο διορισμός του Διαμεσολαβητή της Επιτροπής εμπίπτει στις αρμοδιότητες του Προέδρου της, ο οποίος ορίστηκε ως αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) στον συγκεκριμένο τομέα, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Η αρμοδιότητα αυτή του προέδρου της Επιτροπής αναφέρεται στην ανακοίνωση κενής θέσεως βάσει της οποίας κινήθηκε η επίδικη διαδικασία επιλογής. Συνεπώς, εν προκειμένω, η Επιτροπή, η οποία είναι αναρμόδιο για τον σκοπό αυτό όργανο, εξέδωσε τις προσβαλλόμενες αποφάσεις χωρίς να της έχει προηγουμένως ανατεθεί η σχετική εξουσία.
- 27 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι, ελλείψει κοινοποιήσεως στην κεντρική υπηρεσία προσωπικού των φακέλων όλων των αρχικώς επιλεγείσων υποψηφιοτήτων, η διαβούλευση με την επιτροπή, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαβουλεύσεως, ήταν πλημμελής. Συγκεκριμένα, η επίμαχη διαβούλευση έχει ως αντικείμενο να παρασχεθεί στον Γενικό Διευθυντή της ΓΔ Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας εμπεριστατωμένη γνώμη ως προς τα προσόντα, τις ικανότητες και το προφίλ των διάφορων υποψηφίων. Συνεπώς, η έκδοση γνώμης επί του μόνου υποψηφίου που προτάθηκε στον Πρόεδρο της Επιτροπής στερεί τη διαβούλευση αυτή από την πρακτική αποτελεσματικότητά της και την μετατρέπει σε απλή επιβεβαίωση της προτάσεως του Γενικού Διευθυντή της ΓΔ Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας, γεγονός το οποίο ουδέποτε θα δεχόταν η κεντρική επιτροπή προσωπικού.
- 28 Όσον αφορά την αιτίαση που αντλείται από την αναρμοδιότητα του εκδότη των προσβαλλόμενων πράξεων, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι μεταβίβασε στον Πρόεδρό της την εξουσία διορισμού του Διαμεσολαβητή δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως. Συνεπώς, τίποτα δεν εμποδίζει την Επιτροπή να ασκήσει η ίδια την εξουσία αυτή σε μια συγκεκριμένη περίπτωση όταν, όπως εν προκειμένω, αναλαμβάνει τον ρόλο της ΑΔΑ λόγω του βαθμού στον οποίο υπάγεται η προς πλήρωση θέση, σύμφωνα με την απόφασή της C(2013) 3288 τελικό, της 4ης Ιουνίου 2013, για την άσκηση των αρμοδιοτήτων που ανατίθενται από τον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης στην αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (ΑΔΑ) και από το

καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό (ΚΛΠ) στην αρμόδια για τη σύναψη συμβάσεων εργασίας αρχή (ΑΣΣΕΑ). Η απόφαση αυτή συνεπάγεται σχετική σιωπηρή τροποποίηση της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως. Σε κάθε περίπτωση, η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν αποδεικνύει ότι υπέστη ζημία λόγω της εκδόσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων από το Σώμα των Επιτρόπων. Εξάλλου, το άρθρο 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως δεν επιβάλλει στην Επιτροπή να ζητήσει τη γνώμη της κεντρικής επιτροπής προσωπικού ως προς το σύνολο των αρχικώς επιλεγισών υποψηφιοτήτων. Αντιθέτως, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η γνώμη της κεντρικής επιτροπής προσωπικού πρέπει να ζητηθεί μόνο για το ζήτημα της προτάσεως που υποβάλλεται στον πρόεδρο της Επιτροπής από τον Γενικό Διευθυντή της ΓΔ Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας, γεγονός το οποίο η ίδια η επιτροπή αυτή φαίνεται να δέχεται.

- 29 Όσον αφορά το πρώτο σκέλος, από το άρθρο 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως προκύπτει ότι ο πρόεδρος της Επιτροπής προβαίνει στον διορισμό του Διαμεσολαβητή. Στο πλαίσιο αυτό, η επίμαχη διάταξη πρέπει να θεωρείται ως πράξη βάσει της οποίας η Επιτροπή προέβη στον καθορισμό της αρμόδιας στον τομέα αυτό ΑΔΑ κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, του ΚΥΚ.
- 30 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν μπορεί να ευδοκιμήσει το επιχείρημα της Επιτροπής σύμφωνα με το οποίο, βάσει του άρθρου 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως, αυτή «μεταβίβασε» στον Πρόεδρό της την εξουσία διορισμού του Διαμεσολαβητή και μπορεί, λόγω του γεγονότος αυτού, να ασκήσει η ίδια την εν λόγω εξουσία εφόσον το κρίνει σκόπιμο.
- 31 Συγκεκριμένα, η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων αποτελεί πράξη με την οποία η μεταβιβάζουσα αρχή εκχωρεί την μεταβιβαζόμενη αρμοδιότητα σε άλλη αρχή (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής, 10/56, EU:C:1958:8, σ. 227). Συνεπώς, η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων έχει ως αποτέλεσμα να πραγματοποιείται μεταφορά καθηκόντων, η οποία απαγορεύει στην μεταβιβάζουσα αρχή να επικαλείται την μεταβιβασθείσα αρμοδιότητα, εκτός αν η απόφασή της πάσχει λόγω αναρμοδιότητας. Η μεταβιβάζουσα αρχή μπορεί να ασκήσει εκ νέου την αρμοδιότητα μόνον αν εκδώσει προηγουμένως πράξη δυνάμει της οποίας ανακτά την μεταβιβασθείσα αρμοδιότητα. Συγκεκριμένα, κατά τον ίδιο τρόπο που η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων απαιτεί την έκδοση ρητής πράξεως με την οποία μεταφέρεται η σχετική εξουσία (απόφαση της 13ης Ιουνίου 1958, Meroni κατά Ανωτάτης Αρχής, 9/56, EU:C:1958:7, σ. 174), η αρχή της ασφάλειας δικαίου, στην οποία στηρίζεται ο τυπικός χαρακτήρας των πράξεων μεταβιβάσεως αρμοδιοτήτων, επιβάλλει η ανάκληση της μεταβιβάσεως να πραγματοποιείται μέσω της εκδόσεως ρητής πράξεως.
- 32 Επομένως, εάν υποτεθεί ότι ο μηχανισμός καθορισμού της αρμόδιας ΑΔΑ ο οποίος προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, του ΚΥΚ πρέπει να χαρακτηριστεί μεταβίβαση αρμοδιοτήτων ή να εξομοιωθεί με τέτοια μεταβίβαση, τότε η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι είναι αρμόδια για να ασκήσει η ίδια, στη θέση του Προέδρου της, την εξουσία διορισμού του Διαμεσολαβητή, εφόσον το κρίνει σκόπιμο, παραβλέποντας το αποτέλεσμα της εκχωρήσεως αρμοδιοτήτων που δημιουργείται από μια τέτοια «μεταβίβαση».
- 33 Πάντως, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά την προαναφερθείσα στη σκέψη 28 ανωτέρω απόφαση C(2013) 3288 τελικό, η οποία εκδόθηκε σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, το Σώμα των Επιτρόπων είναι η αρμόδια στο θέμα του διορισμού κυρίου συμβούλου ΑΔΑ κατ' εφαρμογήν του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', σημεία i και iii, του ΚΥΚ.
- 34 Όπως εκτέθηκε στη σκέψη 10 ανωτέρω, με απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2015, η Επιτροπή αποφάσισε να κατατάξει τη θέση του Διαμεσολαβητή στον βαθμό του κυρίου συμβούλου (βαθμός AD 14/AD 15).

- 35 Λαμβανομένων υπόψη των μεταγενέστερων της εκδόσεως της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως εξελίξεων αυτών, η αρμόδια για τον διορισμό του Διαμεσολαβητή της Επιτροπής ΑΔΑ είναι το Σώμα των Επιτρόπων. Στο πλαίσιο αυτό, η μνεία του άρθρου 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως στην απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2015 πρέπει να ερμηνεύεται ως προβλέπουσα όχι το αρμόδιο για τον διορισμό του Διαμεσολαβητή όργανο, αλλά τους τύπους που το όργανο αυτό, ήτοι η Επιτροπή, πρέπει να τηρεί στο πλαίσιο της διαδικασίας που καταλήγει στον διορισμό του Διαμεσολαβητή, ιδίως όσον αφορά τη διαβούλευση με την επιτροπή προσωπικού. Κατά τον ίδιο τρόπο πρέπει να ερμηνευτεί η σχετική μνεία που περιλαμβάνεται στην ανακοίνωση κενής θέσεως.
- 36 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή ήταν η αρμόδια για την έκδοση της αποφάσεως της 15ης Ιουνίου 2016 περί διορισμού του W στη θέση του Διαμεσολαβητή ΑΔΑ, δεδομένου, εξάλλου, ότι η απόφαση αυτή λήφθηκε, όπως προκύπτει από τα πρακτικά της 2173ης συνεδριάσεως της Επιτροπής, βάσει προτάσεως του Προέδρου της. Ως εκ τούτου, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει να απορριφθεί.
- 37 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά το άρθρο 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως, το αποφασίζον όργανο προβαίνει στον διορισμό του Διαμεσολαβητή «κατόπιν διαβουλεύσεως με την επιτροπή προσωπικού».
- 38 Συναφώς, όπως εκτέθηκε στις σκέψεις 35 και 36 ανωτέρω, καίτοι η Επιτροπή ήταν η αρμόδια για την έκδοση της αποφάσεως διορισμού του W στη θέση του Διαμεσολαβητή ΑΔΑ, έπρεπε να εφαρμοστούν οι λοιπές διαδικαστικές απαιτήσεις που θέτει το άρθρο 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν αμφισβητεί την υποχρέωση του αποφασίζοντος οργάνου να ζητήσει τη γνώμη της επιτροπής προσωπικού δυνάμει της τελευταίας αυτής διατάξεως.
- 39 Όπως υποστηρίζει η ίδια η Επιτροπή, το άρθρο 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως έχει την έννοια ότι επιβάλλει η διαβούλευση με την επιτροπή προσωπικού να διενεργείται από το όργανο που είναι αρμόδιο να λάβει την τελική απόφαση με την οποία περατώνεται η διαδικασία. Επιπλέον, καίτοι η διαβούλευση αυτή συνίσταται απλώς στο δικαίωμα ακροάσεως χωρίς να παρέχει στην επιτροπή προσωπικού το δικαίωμα να αποφασίζει από κοινού με το αποφασίζον όργανο, αυτή πρέπει να μπορεί να ασκεί επιρροή στο περιεχόμενο της θεσπιζόμενης πράξεως (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 6ης Μαρτίου 2001, *Dunnett κ.λπ. κατά ΕΤΕπ*, T-192/99, EU:T:2001:72, σκέψεις 89 και 90), γεγονός το οποίο προϋποθέτει την άσκηση σημαντικού περιθωρίου εκτιμήσεως (απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 1987, *Bonino κατά Επιτροπής*, 233/85, EU:C:1987:82, σκέψη 5).
- 40 Στο πλαίσιο αυτό, η αποτελεσματικότητα της επίμαχης διαβουλεύσεως διασφαλίζεται μόνον εάν το αντικείμενο αυτής της τελευταίας συμπίπτει με το αντικείμενο το οποίο αφορά η εκτίμηση του οργάνου που θα λάβει την τελική απόφαση. Επομένως, η διαβούλευση με την επιτροπή προσωπικού πρέπει να αφορά τους ίδιους υποψηφίους με εκείνους ως προς τους οποίους το επίμαχο όργανο κλήθηκε να ασκήσει την εξουσία εκτιμήσεώς του. Πράγματι, η αποτελεσματικότητα της διαβουλεύσεως αυτής θα ματαιωνόταν αν η επιτροπή προσωπικού καλούνταν να παράσχει τη γνώμη της ως προς έναν μόνον υποψήφιο ενώ το αποφασίζον όργανο επιδίωκε να αξιολογήσει περισσότερους υποψηφίους πριν αποφασίσει ποιον θα επιλέξει.
- 41 Εν προκειμένω, πρώτον, από τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής διορισμών της 25ης Φεβρουαρίου 2016 προκύπτει ότι αυτή εξέτασε τρεις υποψηφιότητες και αποφάσισε να επιλέξει εκείνη του W για την επίδικη θέση (βλ. σκέψη 11 ανωτέρω). Στην ίδια σκέψη εκτέθηκε επίσης ότι η εν λόγω επιτροπή διαβίβασε στο Σώμα των Επιτρόπων τους φακέλους αξιολογήσεως καθώς και τα βιογραφικά σημειώματα των τριών υποψηφίων.

- 42 Δεύτερον, πρέπει να υπομνησθεί ότι η ΑΔΑ, η οποία λαμβάνει την τελική απόφαση διορισμού, πρέπει να είναι σε θέση να γνωρίζει και να εκτιμήσει η ίδια τα στοιχεία τα οποία, κατά τα επιμέρους στάδια της διαδικασίας επιλογής, οδήγησαν τα διάφορα διοικητικά κλιμάκια, όπως η συμβουλευτική επιτροπή διορισμών, στην έκδοση των γνωμών που διαβιβάστηκαν σε αυτήν (βλ., επ' αυτού, απόφαση της 15ης Οκτωβρίου 2014, Ελεγκτικό Συνέδριο κατά ΒΕ, T-663/13 P, EU:T:2014:883, σκέψη 25).
- 43 Στο πλαίσιο αυτό, τα πρακτικά της 2173ης συνεδριάσεως της Επιτροπής, η οποία κατέληξε στην απόφαση της 15ης Ιουνίου 2016 περί διορισμού του W, αναφέρουν, σύμφωνα με τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής διορισμών της 25ης Φεβρουαρίου 2016, ότι το Σώμα των Επιτρόπων επιλήφθηκε των φακέλων σχετικά με τους τρεις υποψηφίους τους οποίους είχε εξετάσει η τελευταία αυτή επιτροπή για την επίδικη θέση. Κατά τα ίδια πρακτικά, η Επιτροπή έλαβε ιδίως υπόψη τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής διορισμών της 25ης Φεβρουαρίου 2016 και προέβη σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων σε σχέση με τα χαρακτηριστικά της θέσεως. Συναφώς, τα επίμαχα πρακτικά καταδεικνύουν ότι η Επιτροπή έλαβε υπόψη την ικανότητα, την απόδοση και τη συμπεριφορά τους στην υπηρεσία και επέλεξε τον W για τη θέση.
- 44 Τρίτον, από το σημείωμα της 13ης Μαΐου 2016, το οποίο απηύθυνε η κεντρική επιτροπή προσωπικού στην Αντιπρόεδρο της Επιτροπής, που είναι αρμόδια μεταξύ άλλων για θέματα προσωπικού, προκύπτει όμως ότι η εν λόγω επιτροπή είχε λάβει εκ μέρους της Γενικής Διευθύντριας της ΓΔ Ανθρωπίνων Πόρων και Ασφάλειας αίτηση εκδόσεως γνώμης στις 20 Απριλίου 2016, ήτοι μετά την υποβολή της προτάσεως της συμβουλευτικής επιτροπής διορισμών στο Σώμα των Επιτρόπων, και ότι η αίτηση αυτή εκδόσεως γνώμης αφορούσε αποκλειστικώς και μόνον τον υποψήφιο του οποίου ο διορισμός προτάθηκε στο Σώμα των Επιτρόπων και όχι τις τρεις υποψηφιότητες οι οποίες είχαν σταλεί στο Σώμα αυτό.
- 45 Η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ότι μόνον τα στοιχεία σχετικά με την υποψηφιότητα του W είχαν υποβληθεί στην κεντρική επιτροπή προσωπικού για την παροχή γνώμης. Κατά συνέπεια, το Σώμα των Επιτρόπων άσκησε το περιθώριο εκτιμήσεώς του επί αντικειμένου το οποίο δεν συνέπιπτε με εκείνο που είχε οριστεί για τη διαβούλευση με την κεντρική επιτροπή προσωπικού (βλ. σκέψη 12 ανωτέρω).
- 46 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι δεν τηρήθηκαν οι ελάχιστες απαιτήσεις που διασφαλίζουν την πρακτική αποτελεσματικότητα της διαβουλεύσεως με την επιτροπή προσωπικού και επιβάλλουν ότι η τελευταία μπορεί να παρέχει γνώμη επί των υποψηφίων τους οποίους η αποφασίζουσα αρχή θα αξιολογήσει για τη λήψη της τελικής της αποφάσεως.
- 47 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα-ενάγουσα στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου, η απόφαση της 15ης Ιουνίου 2016 περί διορισμού του W στη θέση του Διαμεσολαβητή της Επιτροπής εκδόθηκε κατά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως όσον αφορά τη διαβούλευση με την επιτροπή προσωπικού και ότι η εν λόγω απόφαση πρέπει, ως εκ τούτου, να ακυρωθεί χωρίς να είναι αναγκαίο να εξεταστούν οι άλλοι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής.
- 48 Καθόσον το σημείωμα της 16ης Ιουνίου 2016, με το οποίο η προσφεύγουσα-ενάγουσα ενημερώθηκε για την περάτωση της διαδικασίας και για τη μη ευνοϊκή για την ίδια έκβαση, το οποίο επίσης προσβλήθηκε (βλ. σκέψεις 13 και 22 ανωτέρω), στηρίζεται ρητώς στην επιλογή άλλου υποψηφίου και καθόσον η απόφαση η οποία ενσωματώνει την επίμαχη επιλογή πάσχει λόγω παραβάσεως του άρθρου 6, παράγραφος 3, της αποφάσεως σχετικά με την ενισχυμένη υπηρεσία διαμεσολαβήσεως που συνεπάγεται την ακύρωσή της, πρέπει ομοίως να ακυρωθεί το σημείωμα αυτό.

Επί της αγωγής αποζημιώσεως

- 49 Η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι, λαμβανομένου υπόψη του αριθμού των υποθέσεων που χειρίστηκε ως αναπληρώτρια Διαμεσολαβητής, ως ασκούσα χρέη Διαμεσολαβητριας ή ως προσωρινή Διαμεσολαβητρια, οι προσβαλλόμενες αποφάσεις θίγουν τη φήμη της καθώς και την επαγγελματική της αξιοπιστία. Επιπλέον, οι εν λόγω αποφάσεις τής στερούν τη δυνατότητα προσβάσεως στον βαθμό AD 14. Επιπροσθέτως, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι, για περισσότερο από τρία χρόνια, η προσφεύγουσα-ενάγουσα άσκησε τα εν λόγω καθήκοντα υπό συνθήκες ανησυχίας και αβεβαιότητας, εκτιμά ότι αποζημίωση ύψους 100 000 ευρώ είναι πρόσφορη για την ικανοποίηση της ηθικής βλάβης και την αποκατάσταση της υλικής ζημίας οι οποίες καταλογίζονται στη συμπεριφορά της Επιτροπής.
- 50 Η Επιτροπή, από την πλευρά της, εμμένει στον σύννομο χαρακτήρα του συνόλου των πράξεών της, με αποτέλεσμα να μη μπορεί να προβληθεί καμία πλημμέλεια προς στήριξη του επίδικου αιτήματος αποζημιώσεως, συνδεδεμένη στενά με το αίτημα ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων.
- 51 Στις διαφορές που αναφέρονται στις σχέσεις μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των υπαλλήλων τους αναγνωρίζεται δικαίωμα αποζημιώσεως εάν συντρέχουν τρεις προϋποθέσεις, ήτοι η προσαπτόμενη στα θεσμικά όργανα συμπεριφορά να είναι παράνομη, να υφίσταται ζημία και να υπάρχει αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συμπεριφοράς και της προβαλλόμενης ζημίας (απόφαση της 12ης Ιουλίου 2011, Επιτροπή κατά Q, T-80/09 P, EU:T:2011:347, σκέψη 42).
- 52 Πρώτον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των προσβαλλόμενων αποφάσεων και ηθική βλάβη την οποία ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της εντυπώσεως που δημιουργήθηκε από τις εν λόγω αποφάσεις ότι ο επιλεγείς υποψήφιος έχει περισσότερα προσόντα από αυτή.
- 53 Ωστόσο, η περίπτωση να είχε επιλεγεί άλλος υποψήφιος για θέση όπως η επίμαχη δεν μπορεί, αυτή καθαυτή, να προκαλέσει ζημία στους υποψηφίους που εν τέλει δεν επελέγησαν. Συγκεκριμένα, ακόμη και αν η επιλογή αυτή προϋποθέτει ότι ένας άλλος υποψήφιος είχε θεωρηθεί ότι εν προκειμένω έχει περισσότερα προσόντα, εντούτοις το γεγονός αυτό ουδεμία αρνητική αξιολόγηση των προσόντων των λοιπών υποψηφίων προϋποθέτει, πολλώ δε μάλλον όταν αυτοί καταφέρνουν να περιληφθούν στον κατάλογο τον οποίο εξετάζει η συμβουλευτική επιτροπή διορισμών, όπως συμβαίνει στην περίπτωση της προσφεύγουσας-ενάγουσας.
- 54 Εν πάση περιπτώσει, μολοντί αληθεύει ότι, προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προέβαλε λόγο, εν προκειμένω τον τέταρτο, σχετικά με την εκτίμηση των προσόντων της σε σύγκριση με εκείνων του W, γεγονός παραμένει ότι η απόφαση της 15ης Ιουνίου 2016 περί διορισμού του W στη θέση του Διαμεσολαβητή ακυρώνεται δυνάμει της παρούσας αποφάσεως με βάση επιχείρημα προβληθέν από την προσφεύγουσα-ενάγουσα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου. Στο πλαίσιο αυτό, η πράξη που ενσωματώνει το συμπέρασμα της συγκριτικής αξιολογήσεως των προσόντων η οποία πραγματοποιήθηκε εν προκειμένω κηρύσσεται άκυρη σύμφωνα με το άρθρο 264, πρώτο εδάφιο, ΣΛΕΕ και η Επιτροπή υποχρεούται στο εξής να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της παρούσας αποφάσεως σύμφωνα με το άρθρο 266 ΣΛΕΕ.
- 55 Συνεπώς, στο παρόν στάδιο, η ηθική βλάβη την οποία επικαλέστηκε η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν είναι, εν πάση περιπτώσει, βέβαιη.
- 56 Δεύτερον, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι η απόρριψη της υποψηφιότητάς της τής στέρησε παρανόμως τη δυνατότητα προσβάσεως στον βαθμό AD 14.
- 57 Ωστόσο, αρκεί να επισημανθεί, συναφώς, ότι ουδεμία εγγύηση υπάρχει ότι, ελλείψει της διαπιστωθείσας παρανομίας, η προσφεύγουσα-ενάγουσα θα είχε επιλεγεί για την επίδικη θέση ή ότι θα είχε, εν συνεχεία, τοποθετηθεί στον βαθμό AD 14. Συνεπώς, η προβαλλόμενη αυτή ζημία δεν έχει, εν πάση περιπτώσει, άμεση αιτιώδη συνάφεια με τη διαπιστωθείσα παρανομία.

- 58 Εξάλλου, καθόσον οι επίμαχοι ισχυρισμοί μπορούν να γίνουν αντιληπτοί ως αφορώντες την αποκατάσταση της ζημίας που προκύπτει όχι από τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, αλλά από τη συμπεριφορά που η Επιτροπή επέδειξε πριν από την έκδοση της ανακοινώσεως θέσεως COM/2015/1801, πρέπει να επισημανθεί ότι οι ισχυρισμοί αυτοί είναι απαράδεκτοι λόγω της μη εξαντλήσεως της προ της ασκήσεως της προσφυγής-αγωγής διαδικασίας. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα, ερωτηθείσα επί του σημείου αυτού κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, υποστήριξε ότι η εν λόγω συμπεριφορά συνδεόταν στενά με τις προσβαλλόμενες αποφάσεις. Επιβάλλεται όμως η διαπίστωση ότι η επίμαχη συμπεριφορά, εκ της φύσεώς της, διακρίνεται από την επιλογή που διενεργήθηκε δυνάμει της αποφάσεως της 15ης Ιουνίου 2016 περί διορισμού του W στη θέση του Διαμεσολαβητή. Κατά συνέπεια, τα σημεία 192 έως 194 της διοικητικής ενστάσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας σχετικά με τη συμπεριφορά αυτή πρέπει να εξετασθούν ως μία αίτηση κατά την έννοια του άρθρου 90 του ΚΥΚ. Η αίτηση αυτή όμως, η οποία απορρίφθηκε με την απόφαση της 5ης Ιανουαρίου 2017 (βλ. σκέψη 14 ανωτέρω), δεν ακολουθήθηκε από διοικητική ένσταση.
- 59 Εν πάση περιπτώσει, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, η διάρκεια της προσωρινής τοποθετήσεως δεν υπερβαίνει, βεβαίως, το ένα έτος, εκτός αν η τοποθέτηση έχει ως αντικείμενο να εξασφαλίσει την αντικατάσταση υπαλλήλου που έχει αποσπασθεί για το συμφέρον της υπηρεσίας σε άλλη θέση ή έχει κληθεί υπό τα όπλα ή είναι σε αναρρωτική άδεια μεγάλης διάρκειας. Αληθεύει επίσης ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα είχε τοποθετηθεί στη θέση του Διαμεσολαβητή προσωρινώς από την 1η Μαρτίου 2013 έως την 1η Οκτωβρίου 2016 χωρίς οι λόγοι που προκάλεσαν την προσωρινή τοποθέτηση να συγκαταλέγονται μεταξύ εκείνων που μπορούν να δικαιολογήσουν την παράτασή της πέραν του ενός έτους.
- 60 Εντούτοις, από το άρθρο 7, παράγραφος 2, του ΚΥΚ προκύπτει ότι, μετά τον τέταρτο μήνα της προσωρινής τοποθετήσεως, ο υπάλληλος δικαιούται εξισωτική αποζημίωση, γεγονός το οποίο αποκλείει οποιαδήποτε αιτιώδη συνάφεια με οικονομική ζημία.
- 61 Τέλος, όσον αφορά την ηθική βλάβη που οφείλεται στην κατάσταση αβεβαιότητας στην οποία βρισκόταν η προσφεύγουσα-ενάγουσα, πρέπει να επισημανθεί ότι η διαδικασία επιλογής που κινήθηκε δυνάμει της ανακοινώσεως κενής θέσεως COM/2014/366 περατώθηκε χωρίς επιλογή υποψηφίου, γεγονός από το οποίο επωφελήθηκε η προσφεύγουσα-ενάγουσα, η οποία δεν ήταν η προτεινόμενη υποψήφια σε εκείνη την περίπτωση και η οποία μπόρεσε, επομένως, να συνεχίσει να ασκεί τα καθήκοντά της του προσωρινού Διαμεσολαβητή. Επιπλέον, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα άσκησε τα καθήκοντά της όσο εκκρεμούσε η διαδικασία που κινήθηκε με την ανακοίνωση κενής θέσεως COM/2015/1801 είναι εγγενές οποιασδήποτε καταστάσεως προϋποθέτουσας τη διεξαγωγή διαγωνισμού για την πλήρωση μιας θέσεως. Είναι επίσης εγγενές της καταστάσεως αβεβαιότητας που προκαλείται από την ανταγωνιστική αυτή διαδικασία σε όλους τους συμμετέχοντες υποψηφίους.
- 62 Στο πλαίσιο αυτό, το γεγονός ότι οι συνάδελφοι της προσφεύγουσας-ενάγουσας δεν αντιλαμβάνονταν τους λόγους για τους οποίους η Επιτροπή δεν ολοκλήρωσε επιτυχώς και εγκαίρως τις διαδικασίες που δίνουν τη δυνατότητα πληρώσεως της θέσεως του Διαμεσολαβητή δεν μπορεί, αν υποτεθεί ότι αποδεικνύεται, να προκαλέσει ζημία στην εικόνα της προσφεύγουσας-ενάγουσας.
- 63 Συνεπώς, το αίτημα αποζημιώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 64 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή η Επιτροπή ηττήθηκε κατά το κύριο μέρος των αιτημάτων της, πρέπει, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας-ενάγουσας, να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 15ης Ιουνίου 2016, σχετικά με τον διορισμό του W στη θέση του Διαμεσολαβητή της Επιτροπής και το σημείωμα της 16ης Ιουνίου 2016 μέσω του οποίου η Επιτροπή ενημέρωσε τη Mercedes Janssen-Cases για το αποτέλεσμα της διαδικασίας επιλογής για τη θέση αυτή.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων.

Van der Woude

Γρατσίας

Labucka

Dittrich

Ulloa Rubio

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 22 Νοεμβρίου 2018.

(υπογραφές)